

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ.

Καρυαί, 24 Ὀκτωβρίου 2019 (π.ήμ.).

Παναγιώτατε,

Ἦθελα πολύ, κατά τήν πρόσφατη επίσκεψή σας στό Ἅγιον Ὄρος τῆς Παναγίας Μητρός μας, τῆς Θεοτόκου, νά λάβω τήν εὐχή σας, καί νά σᾶς φιλήσω τά πόδια, ἀλλά δέν μπορῶ νά τό κάνω, διότι ἀπό μακροῦ χρόνου αὐτό εἶναι πιά ἐφάμαρτο. Μήπως θέλετε νά ἀκούσετε τό γιατί;

1. Στούς ἀκάρπους καί πονηρούς διαλόγους μέ τούς αἰρετικούς ἔχετε προδώσει ἐσεῖς καί οἱ δικοί σας τήν Μόνη Ἐκκλησία, τήν Ὀρθοδοξία, παραδεχόμενοι πολλές φορές «ποικιλία» στά ἱερά Δόγματα τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἐκκλησιαστικό χαρακτήρα στίς αἰρετικές παρασυναγωγές τῶν Μονοφυσιτῶν, τοῦ Πάπα, καί τῶν Θεοτοκομάχων καί Εἰκο-

νομάχων Προτεσταντῶν· ἔχετε πρωτύτερα καθυβρίσει ἐπισήμως καί ἀμετακλήτως τούς Ἁγίους Πατέρες ὡς «ἀτυχῆ θύματα τοῦ ἀρχεκάκου ὄφεως», ὥστε νά φαίνεσθε ἀπαλλαγμένος ἀπό τήν ἀνάγκη ὑπακοῆς στά θεόπνευστα κελεύσματά τους.

2. Εἶστε ἐχθρός τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ καί τῆς Παναγίας μας, διότι ἔχετε θεσμική φιλία μέ τούς συνειδητούς καί ἀμετανοήτους αἰρετικούς καί ἀλλοθρήσκους, τούς «ἔξεστραμμένους καί αὐτοκατακρίτους» προεστῶτες τῶν αἱρέσεων (Τίτον 3, 11), τούς προμάχους τῆς ἀσεβείας, καί θά ἔχετε τό ἴδιο μέ ἐκείνους ἀτελεύτητο μέλλον, μακράν τῆς Χώρας τῶν Ζώντων, ἂν δέν ἐπανέλθετε στήν Πίστη. Διότι λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὁ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Βασιλέως συμφιλιάζων, οὐ δύναται φίλος τοῦ Βασιλέως εἶναι, οὐδέ ζωῆς ἀξιοῦται, ἀλλά σύν τοῖς ἐχθροῖς ἀπολεῖται, καί τά χείρονα ὑπομενεῖ» καί ὅτι «τῆς φιλίας τῆς διά τόν Χριστόν τό μῖσος τό δι' Αὐτόν πολλῶ βέλτιον». Δέν ἐνθυμεῖσθε, τόν θεόπνευστο λόγο τῆς Ἁγίας Γραφῆς, «ἐν ἴσω μισητά Θεῶ καί ὁ ἀσεβῶν καί ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ»; (Σοφία Σολομῶντος 14, 9).

3. Ὑπό τήν πατριαρχική νοσιᾶ καί προστασία σας, ἔχει εὖρει καταφύγιο κάθε αἵρεση καί νεωτερισμός, ὄχι μόνο στίς ἐπαρχίες τοῦ Θρόνου, ἀλλά καί στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί ἀλλοῦ. Οἱ Κληρικοί σας, καί οἱ βραβευμένοι ἀπό σᾶς μέ ὀφφίκια καί τιμητικά συνέδρια καί ἐκδόσεις θεολόγοι καί διανοητές, οἱ ἐπαινέτες τῆς «πεφωτισμένης Πατριαρχίας» σας, ὅλοι αὐτοί εἶναι οἱ πρωτουργοί καί ἔξαρχοι πασῶν τῶν νέων θεολογικῶν πλανῶν καί τῶν θεσμικῶν νεωτερισμῶν, ἀπό τήν μεταπατερική θεολογία καί τήν οἰκολογική καί παγανιστική λατρεία τῆς Γῆς, μέχρι τήν χωρίς μετάνοια ἀποκατάσταση τῶν σχισματικῶν τῆς Οὐκρανίας. Πλησίον σας βρίσκουν καταφυγή καί δικαίωση ἀπό τήν κατάκραυγή τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου καί τοῦ Ποιμνίου ὅλοι αὐτοί οἱ πνευματικοί λύκοι, καί ἐσεῖς εἶστε ὁ ποιμήν καί Μαικήνας τους· κατά τήν πατερική διατύπωση εἶστε τελείως ὁμόφρων καί ἔνοχος μέ αὐτούς: «Πῶς οὐχί τῆς ἴσης ἐκείνοις δυσσεβείας εἰσίν, οἱ μή κατά τῆς ἐκείνων ψηφισάμενοι δυσσεβείας, μηδέ δικαιώσαντες τούς ἀντιταπτομένους τῇ αὐτῶν δυσσεβείᾳ, διωκομένους παρά τοῦθ' ὑπ' ἐκείνων;».

4. Ὡς ἄλλος Πάπας ἔχετε καλλιέργησει ἐπί τρεῖς δεκαετίες τώρα στό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα τήν ἀντίληψη, πῶς ὅ,τι θέλει αὐθαιρέτως ὁ

ἐκασταχοῦ Ἐπίσκοπος, πολύ περισσότερο ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, συνιστᾷ νόμο τῆς Ἐκκλησίας. Πόσο σᾶς ἐπικρίνουν, ὅπως καί τόν Πάπα, ὅλοι οἱ Ἅγιοι, τούς ὁποίους διά τοῦτο ὑβρίσατε ! Πόσο ταιριάζει σέ σᾶς ἡ μομφή τοῦ Ἁγίου Παλαμᾶ πρὸς τόν καταδικασμένο αἰρετικό προκάτοχό σας, Πατριάρχη Ἰωάννη Καλέκα «μόνος αὐτός ὑπῆρχεν ἡ Σύνοδος, ἐπεὶ καί μόνον ἑαυτὸν πολλάκις καί τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι φησι καί ὅ,τι ἂν αὐτῷ δόξη καί ὅ,τι ἂν αὐτός εἶπῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ, φησί δοκεῖν καί τὴν Ἐκκλησίαν ἀποφαίνεσθαι πᾶσαν».

5. Μέ αὐτά πού κάνετε καί διδάσκετε, ἀσεβεῖτε πρὸς τούς ἀποστολικούς Κανόνες, πρὸς ἐκείνους τῶν ἱερῶν Τοπικῶν καί Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί τὴν διδασκαλία τῶν Πατέρων, τὰ ὅποια ἀπαγορεύουν αὐστηρῶς τίς συμπροσευχές, τίς φιλίες καί τὰ συλλεΐτουργα μέ τούς αἰρετικούς, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία πιστεύει «μὴ τέλειον εἶναι ὀρθόδοξον, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας, τόν τοῖς θείοις Κανόσι μὴ ἀπευθυνόμενον». Δείχνετε ἔτσι, ὅτι δέν πιστεύετε σέ Θεό, σέ ἀθανασία ψυχῆς, σέ ἀόρατο κόσμον, σέ Παράδεισον καί Κόλαση, σέ Μέλλουσα Κρίση καί ἀνταπόδοση. Μήπως λοιπόν, Παναγιώτατε, οἱ πυκνές συναντήσεις σας μέ παράγοντες καί δωρητές ἀπό μασονικά καί ἄλλα συναφῆ τάγματα μαρτυροῦν γιά σᾶς καί κάποια ἀνομολόγητη καί ὑψηλή ιδιότητα καί θέση, ἀσυμβίβαστη καί ἐχθρική πρὸς τὴν Ὀρθόδοξο Πίστη ;

6. Δυστυχῶς, ὅπως καλῶς γνωρίζουν ὅσοι ἔλαβαν πείρα, μέ διακριτικές ὁδηγίες δικές σας καί τῶν συνεργατῶν σας καί ὄχι μέ τίς θεμιτές ἐκκλησιαστικές διαδικασίες, ἐκεῖνοι πού ἀντιστέκονται στίς μεθοδεύσεις σας πρὸς ἐπέλαση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀπομονώνονται ἐκκλησιαστικά μέσα στό ἴδιο τό περιβάλλον τους καί ἐξαναγκάζονται εἴτε σέ ἀποχώρηση εἴτε σέ σιωπή. Ἐκεῖ πού εἶναι δυνατόν, χρησιμοποιεῖτε καί τὴν πολιτική παρέμβαση, ὅπως ἔχει γίνει καί στό Ἅγιον Ὅρος, καί ἐφαρμόζεται σέ σᾶς, αὐτό πού ὁ Μ. Ἀθανάσιος θεωρεῖ ἐπικριτικῶς χαρακτηριστικό τῶν αἰρετικῶν Ἀρειανοφρόνων: «Οὐ γάρ ξίφεσιν ἢ βέλεσιν οὐδέ διά στρατιωτῶν ἢ ἀλήθεια καταγγέλλεται, ἀλλὰ πειθοῖ καί συμβουλία. Ποία οὖν πειθῶ, ἔνθα βασιλέως φόβος; Ἡ ποία συμβουλία, ἐν ἧ ὁ ἀντιλέγων τό τέλος ἐξορισμόν ἔχει καί θάνατον;».

Πολλές φορές, βεβαίως, προσποιεῖσθε, Παναγιώτατε, τὴν Ὀρθοδοξία, σέ δηλώσεις σας ἀντίθετες πρὸς τίς πράξεις σας καί πρὸς τό κυρίως

φρόνημά σας. Ἄλλά κατά τόν ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν, ἀκόμη καί ἂν μόνον ἀμφιταλεντευόσασταν περί τήν Ὁρθοδοξία, θά ἦσασταν ἀνάξιος τῆς Ἱερωσύνης: «Παρά τῶν ἱερῶν Κανόνων ὀρίζεται τόν μέν πολλάκις συγκαταθέμενον εὐσεβεῖν καί πολλάκις αὖ ἠρνημένον, “ἀβέβαιον εἶναι περί τό σέβας”· εἰ δέ πάλιν τῆς αὐτῆς κακοφροσύνης ἀνευρυθριάστως ἔχοιτο, παρά τίνων ἱερῶν Κανόνων τῆς ἱερωσύνης ἐπειλήφθαι δικαιωθήσεται;».

Ἔχετε ὀδηγήσει τήν ψυχὴ κάθε Ὁρθοδόξου Ἕλληνας νά ἀντιμετωπίσει τό δίλημμα: «Νά ταχθῶ μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ ἢ μέ τοῦ αἰρεσιαρχοῦντος Πατριάρχου τοῦ Γένους;». Ἔτσι ἀκριβῶς γράφει καί ὁ Ἅγιος Κύριλλος τῆς Ἀλεξανδρείας στόν αἰρετικό Προκαθήμενο τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί προκάτοχό σας, τόν Νεστόριο, πρὶν ἀπό 1600 χρόνια: «Τί πάθωμεν ἡμεῖς, οἱ παρά τῆς σῆς εὐλαβείας ἀπαιτούμενοι τό ὑπεραγαπᾶν σε τοῦ πάντων ἡμῶν Σωτῆρος Χριστοῦ; Τίς ἡμᾶς ἐν ἡμέρα κρίσεως ὀνήσσει δυνήσεται ἢ ποίαν εὐρήσομεν ἀπολογίαν, σιωπὴν οὕτω τιμήσαντες τήν μακράν, ἐπὶ ταῖς παρά σοῦ γενομέναις κατ’ Αὐτοῦ δυσφημίαις;». Καί βέβαια, Παναγιώτατε, ἡ βλάβη πού προξενήσατε στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία, εἶναι ἐπανάσταση κατά τοῦ Ἰδίου τοῦ Σωτῆρος.

Στά 28 χρόνια τῆς Πατριαρχίας σας δέν ἔχετε ἀναπαύσει οὔτε μία φορά τίς καρδιές τῶν ἀληθινῶν Ὁρθοδόξων· μόνον τούς κοσμικά φρονοῦντες ἀναπαύετε, χάρη στήν εὐκλεια καί τίς τιμητικές διακρίσεις πού σᾶς ἔχουν ἀπονείμει οἱ ἄρχοντες τοῦ «ἐν τῷ πονηρῷ κειμένου κόσμου» (Α΄ Ἰω. 5, 19), ὄχι πρὸς δόξαν τῆς σωστικῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλά γιά νά ἐπαινέσουν τήν ἀπό σᾶς παντοίτροπο καθαίρεσή της.

Παναγιώτατε,

Μετανοῆστε ἀπό τήν εὐρεῖα καί ψυχώλεθρο ὁδὸ ἐπὶ τῆς ὁποίας σταθερῶς προχωρεῖτε, ἡ ὁποία βλάπτει τό ἀκραιφνές ὀρθόδοξο φρόνημα καί τήν διορθόδοξη ἐνότητα ἑκατομμυρίων βαπτισμένων ψυχῶν, περί τῶν ὁποίων θά δώσετε φοβερό, «οἰκουμενικό», λόγο ἐπὶ τοῦ ἀδεκάστου κριτηρίου. Φοβηθεῖτε, ὅτι ἡ ἄκτιστη καί ἀτελεύτητη κόλαση εἶναι γεμάτη ἀπό ἀμετανοήτους Ἀρχιερεῖς καί Πατριάρχες, ὅπως καλῶς γνωρίζει ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία περί τῶν καταδικασμένων αἰρεσιαρχῶν

Πατριαρχῶν καί τῆς ὑψηλῆς συνοδίας τους, μέ πρῶτο τόν πεπτωκότα Ἀπόστολο καί προδότη Ἰούδα τόν Ἰσκαριώτη· διότι ἡ θεία δίκη πρῶτα ξεκινᾷ ἀπό ἐμᾶς τούς ἐκκλησιαστικούς: «Καιρός τοῦ ἄρξασθαι τό κρίμα ἀπό τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Πेत्र. 4, 17). «Περιπατεῖτε», λοιπόν Παναγιώτατε, «ἕως τό Φῶς ἔχετε, ἵνα μή σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ, ὅτε οὐδείς δύναται ἐργάζεσθαι» (Ἰω. 12, 35. 9, 4)

Μοναχός Γ. Γαβριήλ

Πηγή : <https://www.pentapostagma.gr>